

El CE Manresa paga massa cara la seva ineficàcia contra la UE Olot (0-3)

Els manresans van ser molt poc efectius de cara a porteria, al contrari dels garrotxins que van aprofitar gairebé totes les seves oportunitats

El CE Manresa ha caigut derrotat contra la UE Olot | CEM

Dos gols a la primera part i un només començar la represa, que pràcticament va tirar per terra la possibilitat de la remuntada, van condemnar un **CE Manresa** que va rebre un resultat massa engruixit davant la **UE Olot** pel què es va veure sobre el verd del Congost (0-3).

Van ser les tres primeres ocasions de què va gaudir l'equip garrotxí (a banda què el 0-2 va ser un autogol d'Uri Pérez) davant un Manresa què va tenir en el porter Albert Batalla el seu pitjor enemic, gràcies a dues grans mans a xuts de **Nil Garrido** i **Javi López**. Una increïble ocasió errada per **Noah**, ja a la segona part, i l'expulsió d'**Amantini**, què obligà el Manresa a jugar divuit minuts en inferioritat, van ser massa entrebancs per un Manresa ineficaç, davant un Olot amb una efectivitat mortal.

El partit va viure una certa igualtat només en els primers minuts de joc, fins què el Manresa va donar un pas endavant i va dur la iniciativa davant un rival què, això sí, es defensava amb autoritat. Malgrat les dificultats, el CE Manresa va gaudir de la primera ocasió de moure el marcador. Nil Garrido va recollir la pilota a l'alçada de la mitja lluna de l'àrea i va etzibar un xut que **Albert Batalla** neutralitzava amb una gran mà, en la primera de les tres intervencions de mèrit què va tenir durant el partit (9'). Una falta a l'olla rematada de cap per **Sergi Arranz**, massa desviat a la dreta d'**Oscar Pulido**, va ser la tímida resposta visitant (18'). Aquesta ocasió va ser la avantsala del primer gol de la tarda, arribat en ple domini manresà. **Kilian Villaverde** va recuperar la pilota en la zona de tres

quarts, va encarar la porteria del gol nord de l'estadi i la va col·locar fent inútil l'oposició del porter manresà (19'). Va ser una acció aïllada en mig del millor joc local, però la primera al front.

Sense canviar el guió del partit, amb un Manresa que anava per feina i que estava superant el seu rival en joc, Albert Batalla tornava a ser el protagonista, aquesta vegada davant un cop de cap marca de la casa de Javi López que una altra gran mà del porter visitant va impedir que es convertís en gol (26'). Pocs minuts després era Noah qui ho intentava amb un cop de cap ben executat però previsible, que atraparia Albert Batalla sota pals (32'). El cop de gràcia olotí arribaria als 36', quan una pilota centrada des de la dreta de l'atac visitant, que anava cap a Sergi Arranz, la va interceptar **Uri Pérez** amb el cap, amb la mala fortuna que la pilota va acabar al fons de la seva pròpia porteria, un cop despistat Òscar Pulido en la seva sortida. Tocava remar.

Amb tres canvis de cop a la sortida dels vestidors (van entrar **Marc Martínez, Cuello i Aleix Díaz**), el Manresa volia donar un tomb a la situació, però una gran acció individual de **Xavi Ferrón**, que es va ficar fins a la cuina per donar-li el gol mastegat a Sergi Arranz, donava pràcticament un cop mortal a les aspiracions locals d'aconseguir un gol psicològic que el tornés a ficar dins el partit (48'). Malgrat tot, el Manresa va insistir en la seva idea i no va canviar el guió, malgrat que el 0-3 era una llosa massa pesant. A la segona part es van veure més anades i vingudes, gràcies a que l'Olot sabia aprofitar els espais que el joc a la desesperada del Manresa li permetia.

El desitjat gol de l'esperança podia haver arribat després d'una magnífica assistència d'Aleix Díaz cap a Noah, que es va ficar entre els centrals visitants per encarar amb avantatge la porteria d'Albert Batalla, però el xut a boca de gol va ser molt deficient i la millor oportunitat de la represa s'esvaïa (69'). L'Olot responia quatre minuts més tard amb una pentinada cap a l'esquerra, on es trobava un Kilian Villaverde que va encarar la porteria local però rematava al lateral de la xarxa (73'). La segona groga a Amantini (75'), deixava en inferioritat un Manresa que encara no es rendia. Un xut enverinat de Kilian Villaverde, ras i col·locat, que Òscar Pulido va atrapar amb solvència, seria la darrera ocasió visitant (81'). Per part blanc-i-vermella, encara hi va haver temps de fer lluir una vegada més Albert Batalla.

Un xut a boca de gol de Cuello (85'), que anava a l'esquadra, gràcies a l'envergadura de braços del porter visitant va quedar en anècdota (un altre porter hagués agafat la pilota del fons de la xarxa). I amb la impressió que el resultat va estar molt lluny de la realitat, però que és inamovible, el Manresa tornarà a omplir durant la setmana la maleta de les il·lusions per obrir-la de bat a bat a Castelldefels. La temporada és molt llarga.